

בן צין ונשאולו –
הشمאלים אונחוי
לשייטים או לא
מנטים עוד
אחרת נתק אל
בילגש !

שלוחות, מעד אחת ברידפורט באו 30 איש בסך רוח חניות שרה בין הקהיל. הקשיוב לדבורי הנואמים נשמה בעניין רב ועוררה שאלות רציניות. מהאסיפה המוצלחת הזאת למדיו תברונג, שהקננות המקובלות עד שעה פאוחרת. בין המשלחות העתיה אחת בת 10 אנשים מסניף, בוגראים אחד של ה"ארבעטער דינגן", כאן אין חוק ולא יעבור, אגלי ולמדרו מואת, שאפשר לפניהם זה — חברים גם צבון וגם ליטבאק. שם לעריךulum ועירה עזינוות רצינית, במלחמות ועירוה לבני זמנו מה בונומו הם, וברגע להלצות בסופו דינוגטראטומית בלבב. יש גבאי גם למסותה!

בנוסף להטמותו לעיקר, לדאגת המThor והטמיין עוד לא
תביבאה פרי, ואם מצבה היה יימשך, ספק אם כל תכנית
שוווא על מפעליים חדשים להנברת אמצעיינו הלאומיים,
יזוכב לחשומת לב אחרים.

כאמור, עספה המדרה ביתיתים בשתיית ההצעה
בדגימות הבלתי ניטות ובסבראיו תינש לפיבורם למפגזן.

מכתבים מבאול

משמעות על הפלנרים הותן ועל כל מה שתיה בז' — אפשר נאמת להתאכזב. אבל בשאנטי מעלה על דעתך את א"י ואת אשל געשה שפ' — שב אליו אומנו הרות. אנו מודכנים אך לומן מה. אנו עומדים בסיסים תקדים, תקופה דיבת כיבושים ואכבות אקשות. תמוד פה, תקופה דיבת כיבושים ואכבות אקשות. השבתי וכן חעדי כו, כי הצהרת בפלפור והמנדט בא לנו מהוזחים של ימי המלחמה. התצהורה הייתה תלויות באויר, וرك לאחר נתינתה התחלנו בונים את הבסיס תחתיה. לפי חוס. בוח המכובד מוכחה בנין כזה לשקו. בכלל אשר דחוב וינגה הבסיס שתחתיו, בן תפחת נפי-להתו וכן יקמן זעועע הנפילה. לא בכך היה תלוי שהב-סיט לא-הניע, למדותיו הרצויות. אתם עשיותם כל מה שיכוליםם להציג את היינדר — בזועתכם, בדרכם, בשכלכם, בכל חייכם. ואומר. בלו הפרזה — כל מה שבחברת הפלנרים היא ממעני ותלאה ברגע זה — נס אני תרמתי את חלקי להגדרת היסוד. אנו היינגו שני הכוחות היוצרים חיים בתנהלה. ואני זה דמר שבמקרה ולא פרוי פוליטיקה מפלגתית, שהביננו זה את זה בלו אמרו ודברים — בגוזן ובעמק, בנחל וברוחבה זופה בקונרס. אנו נפשים עכשו בכאב. אבל א"י אוונה נבנית בלו' כאב. אינני רוצה להזות. אינני רוצה להופרד. אנו עומדים בtower, המערכת. אני יודע כמה. קשה לשוב בתקציבים סטן, בסוכוים דילם, בשחמל מלוי באויל, בלתי מבער צר, מלא סכנות. אבל כוחכם אתכם לעמוד בכל הנכ-יונות הללו. אולי תבוא עכשו תקופת התפרקות פול-יד

טמטש לפני מתיותת יישיבת הנעילה של הփוגרים, בפוך והוותה המתרמת מודיענת בשינוי השאלות התולדות יותר המשולבות בהסקם הלאלייזיט, מתכנס וויצמן עם סיעת הפלגאים לשכחה של פריזיה. החזרו "ע", אשר בקצתה המסדרון לאחיך של מוסטרדמה, שימש אבסט' ביה לטיינה בכל ישיבותה. סגן ווכחים וספוקות, ראהה שורה נורא לבטים מתנברזיות, פירוזים ולכודים. עתה שארה נורא אויריה אל מעלה. מתכנסו כל חברי הסיעה עם הנගדים אליהם — חד מלא. וויצמן ענור אל שולחן נשיאותו. בעין רבים נצנץ דמעות. ארלוודוב מותח הסיעת. עבוי רבים נצנץ דמעות. ארלוודוב מותח קזרות: היה צורך לסועה ולויצמן להיפנש. לו רשותה הדיבור והראשונה.

רנטה. מוריים אוזן.
— היה לי אורך לבן ברגעים האחרונים לךפניהם
עם סייעתכם — הסעה שנלחמה מלחמת נבורה כוונת
בדיעצנותה המהדרה שנד הכוחות האפלים ש侃ם עליה
בקומפלס את. באיש שנתן לסתור את כל מה שיכלול
חוותת הנני אומר לכם — כדי היה בעניין כל עמל
חיי שוכתי לראות מלחמה זואת ולוחמים כאלה. וכן
רנו, בשעות הערב האחכזנות לשחותי בנחל, אמרתי:
לעתים קדומות עולה מהשכחה על הלב — מדרע טופח
אדם את חייו על מה שאינו הגון. רואה וזהיר אינה ממה
ששתן מבואן גזעך לבוא מפעם לפעם לא". רואות
בעagi בשר, לתפוס מהוזש את טעם החווים. כשהאניג

ידים חזקות, בריאות, ידים רפות חולגיות, ידים שלדיות, ידים נכנעות... את מגילת הכותנה כבוי אקלא סולן וזרם הסני פות את ברטיפיהן.

ונואמים נשמעה בעניין רב יעורדה שאלות רציניות. מהאטייפ' אחת בת 10 המצליחות זאת למדו תכירנו, שהקננים המתכוילו עטער רינג", כאן-איןן חוך ולא יubar, אגלי ולמדו מזאת, שאפשר בזק. נם לעיר בעמ' ועירוד עוניות לציינות, בטלום ועיר ערחות בסניף דיטונגסראטביבת בלבד. יש גביג נם למסורת!

אמדָה

וזו הנטבע חותם של שני מודים: וייצמן והפלג. ומשום שהינו שני הגורמים העוקרים של אופה — גנטאג' וערוצ' ייחד. לא תמיד הסכמנם עם זה, היו גם נפתחים בין שני הבוחות העיסוקיות אלה. אך בחבלי הייצהר של התקופה היה קוינט מקבר. לא זו השעה להזכיר את כפעל של וייצמן בפרiska היהודית. בכך אמר לפניו שעיה קללה בישיבת בכנות — מדינותו הייתה לא פרדריכית ולא יבריתית. זו הייתה מדיניות יהודית. לא כל יהודי וייצמן, כי אישות יותר מדי מיוונית במינה דנה. שמדובר ומשלב באישיותו של וייצמן עליyi. החתו הקדושה, הרואה הכלתי מוכחת, הרוגש אשר בעברית. חרדיה — לגולן חעם, לגמל אין, אל המפעל. לא ינום. ולא ייאן שומר.

אין לנו עוד מאות בארץ ולא מאות בלבבותנו. אין לנו ריבבות מושלים בארץ וריבבות גושם בגולה. את אלה עליינו לנוישים לשם אופנסיביה על הנולות. לנוטע בה מאותה החופה הציונית התרבותית, האנושית שתחלה. להנתזות בתנדע הארץ. אין פוראים לך לחתיך בראש חפשה עתנו בארץ. התחלת ברכישת רוסיוון, לעיר להשיע את עצך מעתה ברכישת גראסיוונטום. לך הכשרון חוגה טיה העממית. עליינו לחתכנן מעבשו לונגנרט הי"ג. גם קונרים י"ו המטולקל הוכית מה עמקים אשרי הציוונות. מה הכריח את המאות האלה לעובב את משפי החותיהם ועספיהם, לנדרד למדחסים, לשבת כאן שכדי עות בויכחים ולעטוד בעקשות על דעותיהם. פונגרם י"ח מומחה להביא את הציוגאות לתקנתה. עלייך לעמוך בראש. אמר נבר בן נוריוון בפנישה אחת: יש נבחרים יוש בחירות. להתראות בעבודה חדשה, אקטיבית, — עממית, רוכשת לבבות, בונה את הארץ.

יוסף ברץ מספר על הגוזים שעישו עליו הייעות על קבלת פni וייצמן בעמק, בהגאון אלין בא-מדיפה, מהיותו נידח בעיר רחוקה על שפת האוקינוס העטם. היותם שהזבע לוייצמן בעמק הוא ים התגעעה, והוא איןנו נתון לתנודות.

טית, אולי תעבור רוח אחרת בשלטונו. אולי דока כו' גרים זה, אשר פרק את הרעל שהה בתנעה, יביא לוי' הבראה. איני אומר דבריו פרידה. נינפש שיב. בדר תארוכה שלפנינו, בחזיות הנמשכת מירושלים עד ס' פלניציסקו. וכשניפנש בספר על מה שקרה כאן בעי' אפינויה בודחת, ונראה לפנינו התחלת תקופה חדשה של. עבודה למען ארץ ישראל העברית החופשית.

ו. שפרינצק: שולחינו לעוז אינתנו הג' בשאייפה אחתן: לראות את הציונות בתננתה. הקונגרס הי' ראה את הציונות בסקללה. אל געלים את הדברים נתגלו סימני וירידה עצומה בתנועה הציונית. וזה מקו' ריש המרירות המשותף לךאגן. אלם מלחמתנו בקונגרס היה היה רך בראשית המלחמה שעליינו לנו' בוגר האומה. פעמים ראיתי בהתחלה נשואים. כשהואה דדו' א. תולפקון מעל כנו — היה צער: סיומו של אדם. לא כן הפעם. הקונגרס הוא איננו סוכום. הפה התחלת. הבניין עאנדו עומדים בו פשה מכוחותינו. דודו' שים לנו' כוחות מהעם. ומה שקרה בסוגנאלס והאיננו פרי כשלון פוליטי או כלכלי בארץ — זו פרי חזנchap העם. חשבנו שהעם ספן כבר את שאיפת הנאולט טענגו. לפנינו עומחת תתעהה של ביבוש געם מחרשת ברסה זו שהיתה כאן בזעדה המתה עמקה בואלאוט חולפת. לנו יש ואלotta סטעה. מחרשת הקונגרס צריך להתחילה מעלה החשנה. איני מאמין שנצליח בתיקוף קרובה לעשות גנות בא'ג'. אבל ניכל לעשות בתוקף העם. כשבא וייצמן בפעם הראשונה לא'ג' הינו מאן אהבות פול' — ומיד קמה בינו' ברית לבניין וליאירוב, עת פרקיות פול' — לאלה על דעתינו אומץ הרות. בסיסים תקי' שאיהכו'

ומישבחת „ברינזה“. הפעכות שנעשו בכוון זה
אנגליה, גרמניה, רוסיה ויתר ארצות אירופה מענ-
נות מאר. במספר שנים מעטות נדלה התצורך
בשורטאים באחוות גודלים. לשאלת זו כראוי עוד
אחד פרק מיוחד.

וובה. לנידוג הצען לא תצמיח ברכה בהוו ערכוביה
ל משך רב גונים. כלל נושן הוואכוי מרוב מלאות
אחריבינה הברכות. התישבות מגדרי הצען צריכה
חיות מוגדרת (מלבד בקבוצה) מיתר ענפי המשק.
התמסרות למצווע אחד גאליך זקוראו לגבת סטז'

במקרה של דחיפה בזו יש לנכנס ממש חרשיים ישיבה של הוועד המנהלי. אם בינוו כזה לא יימצא מיעיל, יש להזכיר את העניין לדיון תכנית ע"י הצבעה בכתב. לתפונה זאת תוקף — לפיו שעיה — עד היישיבה הבאה אל הוועד המנהלי. ההחלטה להאליד את תקפה.

תוך התפזרות פנימית. עוד רבים החברים שביקשו
דרדר, אך השעה דוחקת. כבר. באו להודיע שהונגראם
חכבה אנו הולכים לישיבה אהגונה. ננסים לתוך
ולם הפוגרים ותוך עול של אחריות עצומה בשבייל
קבוצה זאת כולה ובשביל אנשים אחרים מtower hei-
צאה. בשעת הפלר אנו מטבילים עליון את העל הזה.
מצב זה של עניין כספי, במצב זה של גיוות,
תוך אווירה של שנאה איזומה חמפניית ננדך ננדכו
תוך התגעזה מבפנים. אבל אנו ננסים בהרגשה
הרגל שלנו מורה, שלא נמerno לדים וורות עד שיר-
יאחינו מידינו בחזקה. מtower הרשה שהובתנו לשאft
דנע וה את דגלך-דגלנו אנו הולכים לקרה על האחד
וינו. ואנו רוצים להיות בטוחים בעורתרך במלחמה
ברינה ליג'ו

בזאת נסתורית הפניה. וייצמן יצא לכאן לאולם
הונגנרס, אשר לא ביקר בו זה ימים אחדים, מאו ה策
עה היוזעה. אך נראה בפתח האולם, בשלהן ציורי
פועלים אחרים — אחזקה סורה באربع פנות הבית.
בת אחת התלכחו מادرדים שונים מחיאות הרים.
שרפה בקמה התפשטו על פני האולם. הרימנו את
הונגנרים על רגליו. סחפו את כו לו לתוכ נישל של
תרגשות. זמן רב עמד האיש סמוך לדלת שהונגנרים
ילך לו כבוד — עד שצנחה על אחד כסאות סייעת
חיילום.

— זהו הרגע הנחל ביותר בקונגרס הזה — אמר אחד מראשי הסיעות לחבו. — זהו הרגע הנחל ביותר בחיי — ענה חלוץ מני צער שעמד על ידו. מ. ש.

נודתנו בארץ. — יש לנו מאות שנים לשבול פרעות, כל שיש לנו עשרה שנים ספרות להכירע בגוף הארץ, מיאמין שאתה גם בקונגרס זה ניצחתי. אני מאמין שאתה שאתה בא אלינו לא בסוף, אלא מלך אמונה עצקה דרך ובנצחונה.

ג. טברס כי סופר על השתלשלות המלחמה ונדרס העמלה הפועלם בתוכה: אמרו לנו — ותרו! ויצמן ויסל ליצור קואלציה ונם כל החלטות תתי-ילנה ברוח של הסכם. אך הסעה דחתה פוליטיקה זו שארה נאמנה. לamedaה עד הרגע האחרון.

ב. ב- צנ'ל סון : לא אשחית מלה על העבר,
ג. שיש לי וחס מוחדר לוייצמן מילוחתי ואשר עבדתי
ע יחד מהיום הראשון לכווא לארץ בפעם הראשונה
- אין לי כל רצון לדבר על מה שהיה. יחסין אל איש
נו תלוי בתאזרו. היחס לוייצמן הוא לא כל נושא
ה סטודיות הציונית, אלא בעל כוח יצורה, בעל אדם
ב כל נטיות ויחסים אושיים מסויימים. מבחינה זו לא
ה שום שיגנו. באן שמדובר באנשים המכנים עדין
כמוש את עם ישראל בשבי הארץ. בתוך כל הקלוון
ס שבר הזה הם מכנים להסתערות חדשה, לכיבוש העם
ה ארץ, במלוא מובן המלה ובמלוא היקף השגיפה,
ה בות מה שענו מפחדים לפרש בשמו. ווייצמן הנהז
ה עצם כבוח וועלוי להתיצב במערכה זו. לבניו שלשה
ווגני פוליה : הבראת התנועה הציונית, חודש העד-
ה רה תישובי, פעולתה בקרב השכנים בא"י וסבירותיה
א. ארלוזורוב : הקבוצה שלפניך אינה
ב. לעובדה נבדים. כל מה שנאמר כאן נכון

א. הר צפלד: אנו מתחלכים במשגנעים מעלה
בן ומכאכ' למאה הרכיזו השחוור — ברית הכהנות
הקלחמים נגיד פעללה חייה בארץ. בוה אתה אנתנו. זה
שנארנו לתוכ' הסבר הזה ועתה אנו שבויים בכל כל
טפש ובלי תשובה לשאלות — איך נזא למחרב — און
זה נתן. לנו מטה. עליינו לנשא לבעורה רתבה בעם,
לא ימוש כל כוחותינו לשם חידוש הבניין. נחאל לדבר על
השערתייה שנעשה כאן. נפנה אל העתיק.
ב. יער: הרנטגן בקונגרס היהת שאנן
שאמרים במקום שבו משתקף עמק הרכבא של היהדות.
יר דן: מא' יהנה, וזה אנתנו גם וויצמן. אני מישין
אתנו, שטהור יאוש לא שבר את הלוות. הוא בא
אלינו מתוך העבודה. כל תנעה לאומית הרוצה לשחרר
עם משובד פועלתו בה בראשיתה רוח ההתקדמות
המוסיאלית. לא מלהה הוא שפילוסודסקי יצא מהסדר
ציאלאד'ימפרטורי. ויזועה לנו הופעה כמצינן. לנו הייתה
הוכחות להיפגש עם מנהיג הדאו. לעמוד בשורה זו. אבל
עתה יש סכנה שבטרם נספיק להניח את חיסוך לבניין
תצוף אנתנו הריאקצייה. — לפנינו שתי אפשרויות.
וא שבסל היהודים יוצא למחאה, או נחפוץ את סבל
היענאים לכוח יציר. הבדירה הזאת נסתמכת בקונגרס
זה. אנו הולכים בזרק זו — להפוך את כל היהודים
לכוח של יציר. אם אנו, היוצאים מושחרות העניות
בעם, מניעים לא' ולחיי עבורה — חי' זה ביטוי
טכז, גדרתי, של היינט. הרבר המפליא והגדול שבחור
פצע מטונגענו הוא. שבתיו ורוחם מאטונג, שרויו בעולם
ואר, והע' להנור ולהעטם ולמוציא עד העזוק את מהות